

Tilsynsrådet for Sønderjyllands Amt
H. P. Hansens Gade 42
6200 Aabenraa

- 1 MAJ 1996

2. kommunekontor
1995/1122/500-1
FJN

I:\FJN\FULDMAGT\TELEFON

Ved brev af 28. december 1994 har Tilsynsrådet for Sønderjyllands Amt anmodet Indenrigsministeriet om en vejledende udtalelse om, hvorvidt det er en kommunal opgave at yde tilskud til et privat selskabs drift af betalingstelefoner.

Baggrunden for tilsynsrådets anmodning er en avisartikel, hvoraf det fremgår, at Tele Sønderjylland A/S, der er Tele Danmark A/S's regionale telefonselskab, har rettet henvendelse de sønderjyske kommuner med opfordring til at yde tilskud til drift eller flytning til mere centrale steder af 50 - 100 underskudsgivende betalingstelefoner.

Indenrigsministeriet skal på den baggrund vejledende udtale følgende:

Staten har eneret på anlæg og drift af telegrafer og telefoner, jf. lov nr. 84 af 11. maj 1897 med senere ændringer om telegrafer og telefoner.

Det fremgår af lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, jf. lovbekendtgørelse nr. 501 af 22. juni 1995, at retten til anlæg og drift af de transmissionsveje og centraler, der bl.a. er knyttet til telefonitjenester, ved koncession kan overlades andre end staten.

Der er i den forbindelse udstedt koncession til Tele Danmark A/S, jf. bekendtgørelse nr. 167 af 10. marts 1994 om koncession for Tele Danmark A/S.

De i koncessionen givne rettigheder og forpligtelser varetages af bl.a. Tele Sønderjylland A/S på Tele Danmark A/S's vegne.

Der er endvidere i medfør af ovennævnte lov fastsat bestemmelser om etablering og drift af betalingstelefoner, jf. bekendtgørelse nr. 985 af 11. december 1992 om betalingstelefoner.

§ 2, stk. 1, i bekendtgørelsen er affattet således:

"Udendørs betalingstelefoner på gader, veje eller pladser (herunder udvendigt på bygninger), hvortil offentligheden umiddelbart har adgang, må kun etableres/drives af indehaveren af en koncession, som er meddelt af kommunikationsministeren i medfør af lovens § 2."

Bekendtgørelsen indeholder ikke hjemmel til, at kommuner er engageret i etablering og drift af udendørs betalingstelefoner.

Da der heller ikke i øvrigt i den under Forskningsministeriet hørende lovgivning er hjemmel til, at kommuner er engageret i en sådan aktivitet, må spørgsmålet om, hvorvidt kommuner kan være engageret i etablering og drift af udendørs betalingstelefoner, afgøres efter almindelige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse.

På trods af den efterhånden meget store udbredelse af telefoner, må kommuner antages efter sådanne grundsætninger at kunne have en interesse i at sikre, at kommunens borgere i f.eks. mindre bysamfund eller tyndt befolkede områder har adgang til en uden-dørs betalingstelefon.

Den kommunale interesse heri kan bl.a. være begrundet i planhensyn og hensynet til en hensigtsmæssig infrastruktur i kommunen. Den kommunale interesse kan endvidere være begrundet i hensynet til at sikre en bedre varetagelse af den kommunale service over for borgerne i de pågældende områder ved at give disse borgere mulighed for at kunne kontakte den kommunale forvaltning telefonisk.

Det følger imidlertid af ovennævnte bekendtgørelse om betalings-telefoner, at udendørs betalingstelefoner kun må etableres og drives af indehaveren af en koncession. Det er således ikke muligt for kommuner selv at etablere og drive sådanne udendørs betalingstelefoner.

Det er efter de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og den juridisk litteratur fast antaget, at en kommunalbestyrelse i det omfang lovgivningen ikke er til hinder herfor uden hjemmel i skreven lov kan overlade varetagelsen af kommunale opgaver til private og at kommunen kan betale et vederlag til den private herfor, jf. herved bl.a. Hans Gammeltoft-Hansen, Forvaltningsret, 1994, side 485.

En kommunalbestyrelsen kan således varetage en kommunale interesse i etablering og drift af en udendørs betalingstelefon ved at indgå en aftale med koncessionshaveren om, at denne etablerer og driver betalingstelefonen, og at kommunen betaler koncessionshaveren et vederlag herfor.

Det er på den baggrund Indenrigsministeriets opfattelse, at en kommune lovligt kan indgå aftale med et telekommunikations-selskab om, at dette mod et vederlag fra kommunen etablerer og driver udendørs betalingstelefoner. Det er en forudsætning, at kommunen derved varetager en kommunal interesse.

Det bemærkes, at forskningsministeren den 16. april 1996 har fremsat forslag til lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren. Efter lovforslaget vil alle udbydere af betalingstelefoner have pligt til på anmodning fra en kommunalbestyrelse at etablere og drive udendørs betalingstelefoner på gader, veje eller pladser, hvortil offentligheden umiddelbart har adgang, hvis den pågældende udbyder i forvejen driver betalingstelefoner inden for kommunen, jf. nærmere lovforslagets § 12.

Hvis lovforslaget vedtages, vil kommuner således med hjemmel i den pågældende bestemmelse kunne være engageret i etablering og

drift af udendørs betalingstelefoner. En gennemførelse af en sådan bestemmelse i lovgivningen vil efter Indenrigsministeriets opfattelse indebære, at kommuners ovenfor beskrevne adgang til uden hjemmel i skreven lov mod vederlag at sikre etablering og drift af udendørs betalingstelefoner begrænses til de tilfælde, hvor dette vil være billigere for kommunen end at anvende den pågældende bestemmelse.

./.. Der vedlægges en kopi af lovforslaget til tilsynsrådets orientering.

Med venlig hilsen

Per Hansen